

Arrest

nr. 112 041 van 16 oktober 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Congolese (D.R.C.) nationaliteit te zijn, op 22 april 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 5 maart 2013 houdende de weigering van verlenging van tijdelijk verblijf (met bevel om het grondgebied te verlaten), van de op 5 maart 2013 getroffen beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) en van de beslissing van 18 april 2013 waarbij aan de verzoeker wordt gemeld dat de Dienst Vreemdelingenzaken vasthoudt aan de beslissing tot weigering van herinschrijving.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 6 mei 2013 met referentenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gezien het arrest nr. 103 868 van 28 mei 2013 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging alsook de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid, werden verworpen.

Gezien de vraag tot voortzetting van de procedure ingediend op 3 juni 2013.

Gelet op de beschikking van 17 september 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 oktober 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. HARDY die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. MATROYE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. De verzoeker diende op 12 december 2009 een aanvraag om verblijfsmachtiging in op grond van artikel 9 bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) .

1.2. Op 15 december 2010 werd de verzoeker gemachtigd tot een voorlopig verblijf in het Rijk op grond van de artikelen 9bis en 13 van de vreemdelingenwet, deze verblijfsmachtiging werd op 21 december 2011 verlengd tot 15 december 2012.

1.3 Op 30 januari 2013 diende de verzoeker een aanvraag in tot verlenging van zijn verblijfsmachtiging getiteld "*demande de prolongation du séjour*".

1.4. Op 5 maart 2013 nam de gemachtigde van de staatssecretaris een beslissing tot weigering van verlenging van tijdelijk verblijf (met bevel om het grondgebied te verlaten) en trof hij ten aanzien van de verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Dit zijn de eerste en tweede bestreden beslissing, beide beslissingen werden aan de verzoeker ter kennis gebracht op 27 maart 2013.

De beslissing houdende weigering van verlenging tijdelijk verblijf (met bevel om het grondgebied te verlaten), dit is de eerste bestreden beslissing, luidt als volgt:

"Weigering verlenging tijdelijk verblijf (met bevel om het grondgebied te verlaten)

Deze vreemdeling heeft opgevraagd om terug in het bezit te worden gesteld van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister van beperkte duur (A-kaart) na een beslissing tot ambtshalve schrapping door de gemeente Elsene op 17.09.2012.

Na grondig onderzoek van zijn dossier ben ik tot het besluit gekomen geen gunstig gevolg te geven aan zijn verzoek. Betrokkene bewijst onvoldoende dat hij nog voldoet aan de voorwaarden die werden gesteld aan zijn tijdelijk verblijf. Het tijdelijk verblijf van betrokkene, geldig tot 15.12.2012 waarvan hij houder was in toepassing van de artikelen 9 (9 bis) en 13 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen zoals gewijzigd door de wet van 15 September 2006, kan daarom niet verder verlengd worden.

In ons vorig schrijven dd. 21.12.2011 (verlenging tijdelijk verblijf) werden volgende voorwaarden gesteld aan de verdere verlenging van de verblijfsvergunning van betrokkene (hier weergegeven in vertaling):

"Voorwaarde: het voorleggen van een arbeids- of beroepskaart vanaf april 2012 zowel als bewijzen van effectieve en recente tewerkstelling voor deze periode, een attest van het OCMW waaruit blijkt dat betrokkene niet ten laste is, geen feiten van openbare orde plegen"

Betrokkene legt weliswaar een beroepskaart voor als zaakvoerder van de firma S(...) SPRL te K(...) die nog geldig is tot 21.11.2013 maar verklaart zelf in een bijgevoegd schrijven dat hij geen activiteiten meer uitoefent voor deze firma. Inderdaad wordt geen enkel bewijs van effectieve en recente tewerkstelling voorgelegd, hetzij in loondienst, hetzij als zelfstandige. Betrokkene blijkt te leven van giften vanuit Congo. Hij is niet ten laste geweest van het OCMW van Elsene maar heeft evenmin in zijn eigen inkomsten kunnen voorzien in het afgelopen jaar. Betrokkene voldoet om deze reden niet aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden. Het tijdelijk verblijf kan dan ook niet verlengd worden.

Betrokkene maakte nog enkele bijkomende stukken over ter aanvulling van zijn dossier. Betrokkene brengt enerzijds een intentieverklaring aan van een firma te Vielsalm dat zij betrokkene zouden aanwerven "dans le proche futur" indien zijn verblijfssituatie in orde wordt gebracht. Deze intentieverklaring is echter geenszins bindend en is dus geen garantie dat betrokkene inderdaad aan het werk zal gaan. Bovendien wijzigt deze verklaring niets aan het feit dat betrokkene in het afgelopen jaar geenszins heeft kunnen instaan voor zijn eigen inkomsten, hoewel dit een nadrukkelijke voorwaarde voor zijn tijdelijk verblijf was.

Anderzijds legt betrokkene enkele documenten voor met betrekking tot zijn relatie met mevrouw M(...) M(...). Betrokkene woonde met mevrouw samen te K(...) tot oktober 2011 en zou dan gepland hebben te verhuizen naar een ander adres, eveneens te K(...). Uit de rijksregisters van beide partners blijkt evenwel dat meneer zich vervolgens op een adres te E(...) liet inschrijven, terwijl mevrouw geregistreerd werd op een adres te Z(...). Zij woonden dus vanaf oktober 2011 niet samen. Het huurcontract dat betrokkene voorlegt, opgesteld op naam van beide personen en getekend op 12.08.2011, kan deze vaststelling niet weerleggen. Beide partners staan nog steeds op verschillende adressen geregistreerd.

Betrokkene vraagt herinschrijving op een adres te Z(...) terwijl mevrouw M(...) M(...) heden in Evere staat ingeschreven.

Voorts legt betrokkene een attest voor waarin de vroedvrouw van mevrouw M(...) M(...) verklaart dat mevrouw zwanger is, voorziene bevalling op 30.03.2013, en dat betrokkene haar bij elke consultatie vergezeld heeft. Er is echter geen erkenning van het kind door betrokkene, en geen officieel bewijs van de band van betrokkene met mevrouw M(...) M(...). Deze documenten wijzigen deze beslissing daarom niet."

1.5. De verzoeker vraagt naderhand een nieuwe beslissing en verstrekt bijkomende informatie aangaande zijn geval. Op 18 april 2013 wordt aan de verzoeker medegedeeld dat vastgehouden wordt aan de beslissing tot weigering van herinschrijving in de gemeente. Dit is de derde bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

De verzoeker heeft overeenkomstig artikel 39/81 van de vreemdelingenwet tijdig een synthesememorie neergelegd.

3. Over het voorwerp van het beroep

Ter terechtzitting van 7 oktober 2013 verklaart de verzoekende partij afstand te doen van het beroep in zoverre het gericht is tegen de beslissing van 18 april 2013 waarbij wordt vastgehouden aan de beslissing tot weigering van herinschrijving in de gemeente.

De verweerder verklaart hiermee akkoord te gaan.

Ook de Raad ziet geen redenen om zich tegen deze uitdrukkelijke afstand te verzetten.

Aldus wordt het voorwerp van het beroep beperkt tot de eerste en tweede bestreden beslissing, te weten de beslissing van 5 maart 2013 houdende de weigering van verlening van tijdelijk verblijf en het bevel om het grondebied te verlaten van diezelfde datum.

4. Onderzoek van het beroep

4.1 In de synthesememorie voert de verzoeker het volgende aan:

"A titre liminaire, tel que cela a été exposé dans le cadre de la procédure en urgence, il convient, en outre en d'office, d'analyser la légalité de la décision du 5 mars 2013 au regard de l'article 41 de la loi sur l'emploi des langues en matière administrative du 26 juillet 1991.

Celui-ci prévoit que « Les services centraux utilisent dans leurs rapports avec les particuliers celle des trois langues, dont ces particuliers ont fait usage. »

Alors que les demandes de séjour en de renouvellement ont été introduites en français, ladite décision est rédigée en langue néerlandaise.

Or, la décision doit être rédigée dans la langue de la demande indépendamment du domicile du demandeur (CE 5.6.1992 n° 39.581 ; 4.2.1999 n° 78.543 et 78.582 ; 31.8.2000 n° 89.455)."

De verweerder heeft hierop ter terechtzitting niet gerepliceerd.

Daargelaten de vraag of de verzoeker op ontvankelijke wijze voor het eerst in de synthesememorie een schending van artikel 41 van de gecoördineerde wetten van 18 juli 1966 op het gebruik van talen in bestuurszaken (hierna: Taalwet Bestuurszaken) kan opwerpen, kan de verzoeker worden gevolgd waar hij stelt dat de Raad ambtshalve dient te onderzoeken of de eerste bestreden beslissing de wetgeving op het taalgebruik in bestuurszaken respecteert. De Taalwet Bestuurszaken raakt immers de openbare orde (cf. RvS 10 april 2008, nr. 181.886; RvS 28 februari 2008, nr. 180.177; RvS 27 juni 2000, 88.289; RvS 30 januari 1997, nr. 64.259).

De Raad stelt vast dat uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de verzoeker met een schrijven van 30 januari 2013 een aanvraag indiende tot verlenging van tijdelijk verblijf, een schrijven dat volledig in het Frans is opgesteld. Ook de latere aanvullingen, bij brieven van 21 februari 2013 en 28 februari 2013, zijn in het Frans opgesteld.

De bestreden beslissing verzuimt te vermelden op welke datum de betrokken aanvraag door de verzoeker werd ingediend, dienaangaande wordt het volgende gemotiveerd: *“Deze vreemdeling heeft op gevraagd om terug in het bezit te worden gesteld van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister van beperkte duur (A-kaart) na een beslissing tot ambtshalve schrapping door de gemeente Elsene op 17.09.2012.”* In het administratief dossier is evenwel een nota terug te vinden van 26 februari 2013 waarin vermeld wordt dat de verzoeker op 8 november 2012 een aanvraag tot herinschrijving in het vreemdelingenregister zou hebben geformuleerd. In diezelfde nota wordt tevens verwezen naar een niet nader gespecificeerde, zelf geschreven brief van de verzoeker waarin hij verklaart pech te hebben gehad met zijn zelfstandige activiteit, dat hij momenteel leeft van giften vanuit Congo en dat hij uitzicht heeft op werk in onderaanneming bij een Belgische firma. Uit het dossier blijkt dat het gaat om de brief dd. 30 januari 2013.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de diensten van de gemeente Zaventem met faxberichten van 8 november 2012 en 9 januari 2013 aan de Dienst Vreemdelingenzaken meldden dat de verzoeker zich had aangeboden op de gemeente, dat hij van ambtswege was geschrapt vanaf 17 september 2012 en waarbij de gemeente de Dienst Vreemdelingenzaken verzocht om verdere instructies en zij de vraag stelde of de verzoeker recht heeft op een A-kaart. Uit geen enkel stuk van het administratief dossier blijkt echter dat de verzoeker zich voorafgaand aan zijn schrijven van 30 januari 2013 zelf tot de Dienst Vreemdelingenzaken of enige andere overheid zou hebben gericht teneinde een verlenging van zijn tijdelijk verblijf aan te vragen.

De Raad wijst er op dat artikel 41, §1 van de Taalwet Bestuurszaken als volgt bepaalt:

“De centrale diensten maken voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan betrokkenen zich hebben bediend.”

De eerste bestreden beslissing, die getroffen werd door een adviseur van de Dienst Vreemdelingenzaken als gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding is een beslissing genomen door een centrale dienst waarvan de werkring het ganse land bestrijkt. De verzoeker, die een particulier is in de zin van artikel 41, §1 van de Taalwet bestuurszaken, heeft zich blijkens het administratief dossier in zijn aanvraag tot verlenging van tijdelijk verblijf en de verdere aanvullingen bediend van het Frans. Bijgevolg diende de bestreden beslissing uitgaande van de Dienst Vreemdelingenzaken, overeenkomstig artikel 41, §1 van de Taalwet Bestuurszaken, in het Frans te worden opgesteld. Het gegeven dat de communicatie over het dossier van de verzoeker tussen de gemeente Zaventem en de Dienst Vreemdelingenzaken - overigens geheel conform de Taalwet Bestuurszaken - in het Nederlands verliep, doet geen afbreuk aan de vaststelling dat de verzoeker zijn aanvraag als particulier in het Frans heeft ingediend.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de bestreden beslissing, in antwoord op een in het Frans opgestelde aanvraag vanwege de verzoeker, niettemin in het Nederlands werd getroffen. Dit klemt des te meer nu ook de beslissing van 21 december 2011 waarbij een vorige verblijfsverlenging werd toegekend en waarbij de verzoeker werd gewezen op de voorwaarden voor een verdere verblijfsverlenging, beslissing waarnaar in de eerste bestreden beslissing uitdrukkelijk wordt verwezen, in het Frans werd getroffen.

De Raad stelt dan ook vast dat de eerste bestreden beslissing artikel 41, §1 van de Taalwet bestuurszaken miskent, zodat zij nietig is.

4.2 Uit de redactie van de tweede bestreden beslissing, dit is het op 5 maart 2013 jegens de verzoeker getroffen bevel om het grondgebied te verlaten, blijkt dat dit bevel is afgeleverd in navolging van de eerste bestreden beslissing. De aanhef van het bestreden bevel vermeldt met name uitdrukkelijk het volgende: *“in uitvoering van de beslissing van M(...) A(...), adviseur, gemachtigde van de staatssecretaris (...), wordt aan de persoon die verklaart te heten K(...) M(...), P(...) het bevel gegeven om ten laatste binnen 30 dagen na de kennisgeving, het grondgebied van België te verlaten, evenals de grondgebieden van de volgende Staten: (...)”*. In de tweede bestreden beslissing wordt bovendien uitdrukkelijk verwezen naar het feit dat de A-kaart van de verzoeker niet kan worden verlengd, hetgeen het voorwerp uitmaakt van de eerste bestreden beslissing. Ook uit het schrijven van de Dienst Vreemdelingenzaken van 11 maart 2013, waarbij de burgemeester wordt verzocht om de beslissing tot weigering van verlenging tijdelijk verblijf en het bevel om het grondgebied te verlaten aan de verzoeker te betekenen, blijkt dat de beide beslissingen verbonden zijn. Tot slot blijkt ook uit de titel van de eerste bestreden beslissing ‘weigering verlenging tijdelijk verblijf (met bevel om het grondgebied te verlaten)’

dat de tweede bestreden beslissing werd genomen als gevolg van de eerste bestreden beslissing. Ter wille van de duidelijkheid in het rechtsverkeer past het dan ook om het bevel om het grondgebied te verlaten van 5 maart 2013 uit het rechtsverkeer te verwijderen en samen met de eerste bestreden beslissing te vernietigen.

4.3 De voorgaande vaststellingen volstaan om de beide bestreden beslissingen te vernietigen.

5. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 5 maart 2013 houdende de weigering van verlenging van tijdelijk verblijf, wordt vernietigd.

Artikel 2

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 5 maart 2013 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, wordt vernietigd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien oktober tweeduizend en dertien door:

mevr. C. DE GROOTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

mevr. M. RYCKASEYS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. RYCKASEYS

C. DE GROOTE